

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Salg paa Afbetaling.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2499.)

Sagen sattes til Forhandling.

Goos: Det foreliggende Lovforslag, som nu er vedtaget af Folketinget, er med nogle redaktionelle Ændringer stemmende med det Forslag, som blev vedtaget af Landstinget den 29. Januar 1896. Lovforslaget blev altsaa i 1896 vedtaget af dette Tings daværende Flertal, Højre, og mødte egentlig kun Modsigelse fra et enkelt, nu afdød Medlem, Højesteretssagfører Octavius Hansen. Det blev nu ikke til noget med det Lovforslag, thi da det kom til Folketinget, blev det der forandret paa en Maade, som førte til, at det, da det atter kom op til Landstinget, ikke fandtes egnet til at afhjælpe de Ulemper ved Afdragshandler, som Livet havde fremkaldt, og som det af Landstinget vedtagne Forslag vilde afhjælpe. Nu har Folketinget mod sin Afstemning i 1896, som sagt, vedtaget Lovforslaget i en Form, der med nogle faa redaktionelle Forandringer er overensstemmende med den Form, hvori det blev vedtaget i sin Tid af Landstinget. Under disse Omstændigheder kunde det synes naturligt, at den Gruppe, hvortil jeg hører, og som nu ikke er i Flertal her i Tinget, med Glæde modtog Lovforslaget, idet der ingen Tvivl er om, at hvis det var vedtaget saaledes af Folketinget i 1896, var det den Gang blevet Lov. Jeg kan imidlertid ikke stille den Fordring til det nuværende Landsting, at det efter 12 Aars Forløb skal tage Sagen uden nærmere Overvejelse paa Basis af en Beslutning, som den Gang blev tagen. Jeg for min Person er fuldstændig paa det rene med, at de Grundsætninger, hvorpaa Lovforslaget hviler, som det nu er vedtaget af Folketinget overensstemmende med det tidligere af Landstinget vedtagne, ere rigtige og egnede til at afhjælpe de Misbrug, der den Gang dreves og vel sagtens ogsaa nu drives ved Afdragshandler. Men der forelaa den Gang forskellige Erklæringer

fra de Foreninger, der særlig have Haandværkets og Industriens Interesser for Øje, og det er mig ikke bekendt, at der foreligger noget lignende nu. Jeg har ikke nogen personlig Erfaring om, hvorvidt der nu er nogen Trang til Loven i det virkelige Liv. De Grundsætninger, hvorpaa Forslaget hviler, ere, det fastholder jeg, stemmende med Retfærdighed, men da alle de Medlemmer af det daværende Højre, som den Gang vare Medlemmer af Landstinget og toge Ordet for denne Sags Gennemførelse, enten ere døde eller udgaaede af Tinget med Undtagelse af et æret Medlem, som jeg ikke ser er til Stede, det ærede 3die Medlem for 9ende Kreds (Stilling), og mig, tør jeg ikke kræve, at min Gruppe skal tage Lovforslaget ubeset og uovervejet. Det er rimeligt, at man ønsker at sætte sig ind i det, baade med Hensyn til de Grundsætninger, hvorpaa det hviler, og med Hensyn til dets Betydning for Livet, og jeg vil derfor senere foreslaa dette Lovforslag henvist til Behandling i et Udvalg.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Goos: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Omtale eller Afstemning

vedtoges dette Forslag af Goos.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lønningslov for Strafanstaltternes Personale.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2447.)

Sagen sattes til Forhandling.

Goos: Det foreliggende Forslag er jo en mindre omfattende Lønningslov end de store Love, vi tidligere have behandlet og vedtaget, men det omfatter dog en Kreds af omtrent 200 Personer, hvoraf de allerfleste høre til Tjenestemændene i underordnede Stillinger. Fra disses Side ventes der med Længsel paa denne Lov, der i Virkeligheden byder dem Vilkaar, der svare